

LA GRULLA A CABRERA DE MAR

Hi havia una vegada una Grulla que estava de pas a un altre lloc on fes més calor. Com que era molt jove i no es que se li donés molt bé volar, va dir si podien parar un moment. Les altres van dir que sí, però 5 minutets, que si no, no arribarien al seu destí. Va anar a veure aigua del bassal que hi havia, va picotejar una mica en busca de cucs i va descansar i com estava tant cansada es va adormir. Quan es va despertar no estaven les altres i es va preocupar.

Primer va mirar per tot arreu a veure si era una broma o semblant, però no, no estaven. Se n'havien anat sense ella. Ella, va començar a volar per veure si les trobava, fins que es va esgotar i va caure en una rotonda. Va mirar tots els cartells del voltant i en un d'ells deia Cabrera de Mar, es va preguntar quin tipus de lloc seria aquell.

Va aixecar els ulls i va veure una muntanya que sobresortia per sobre de les altres. Tenia un castell i una bandera al damunt. Com que veia que des d'allà ho vigilava tot li va preguntar:

-Has vist passar a unes grulles com jo?

El castell li va respondre:

-Ui! Ja són molt lluny, és impossible atrapar-les que són uns 3 o 4.. Jo de tu em quedava fins que tornessin, d'acord?

-Es clar que si! Però a canvi jo procuraré que no et facin malbé ni tirin brossa a prop.

-llavors, fem aquest tracte. Els dos hi sortirem guanyant.

-Sí ,quedem així!

La Grulla i el castell no s'havien adonat però s'estaven fent amics.

Al poc temps, en aquella petita illa verda plena de flors i de deliciosos cucs que en veritat era la rotonda de Cabrera de Mar. Per allà passaven a gran velocitat uns cavalls de ferro que feien molt soroll i tiraven un fum espantós. Ella no sabia que eren.

Un dia, la Grulla va veure que una colla de nens pujaven al Castell de Burriac tirant pintures, esprais... Va anar a picotejar-los sense pietat fins que se'n van anar. El castell li va donar les gràcies per haver detingut aquells nens.

La setmana següent, aquells nens van tornar però quan van veure la Grulla la van voler atacar tirant-li pintura, al castell es va adonar i llençar un núvol negre sobre els nens fins que se'n van anar. La Grulla amb tot això, tenia l'ala trencada. El castell la va aconsellar:

-Ara no podràs volar durant 3 o 4 dies. Has de fer repòs amb les fulles tendres que et bufaré des d'aquí fes-te un llitet i descansa. No et preocupis per res, jo vigilaré.

- D'acord - Li va respondre la Grulla una mica insegura.

En uns dies la Grulla es va curar i va tornar a veure les seves amigues el cel. Es van reunir i van fer-se preguntes las unes a les altres.

-No heu vingut molt d'hora? Aquí jo he estat molt bé!

La Grulla els va suplicar que es quedessin amb ella. Tenia un amic i havia descobert un lloc meravellós a prop del mar amb muntanya.

Van dir que si no es moririen... Però, en l'estiu viurien a aquell lloc.

La muntanya i el castell també estaven d'acord.

Tots estaven molt contents perquè tenien nous amics i cada any el mateix. A l'hivern se n'anaven i a la resta de l'any vivien a la rotonda. La van fer casa seva durant molts i molts anys.

Si tu a l'estiu veus un grupet no molt gran de grulles blanques per Cabrera de Mar o a la rotonda això vol dir que han tornat i estantotes molt felices d'haver tornat a Cabrera de Mar.

Cosita